

χωράφι και ὁ δεῖνα ἐμπήκε ἀντιβάτης, ἀντέδρασεν) αὐτόθ. Συνών. ἀντίδικος, ἀντίμαχος. 8) Ὁ ἐπιμόνως απαιτῶν Κάρπ.

ἀντιβγαίνω Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. βγαίνω.

1) Ἐναντιοῦμαι ἀντεπεξέρχομαι κατὰ τινος: Μὴν τοῦ ἀντιβγαίνης. 2) Διαγωνίζομαι, ἀνταγωνίζομαι πρὸς τινά: Ἀντιβγήκανε ἔς τὸ τρέξιμο. Συνών. παρὰ βγαίνω.

ἀντιβέργι τό, ἀμάρτ. ἀδιβέργ' Θράκ. (Αἰν. Κομοτ.) ἀδιβέρι Νάξ. (Γαλανᾶδ.) ἀντ'βέρ' Θράκ. (Μάδυτ.) δ'βέρ' Σάμ. Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βεργί.

Ραβδίον χρησιμοποιοῦμενον κατὰ τὴν ξάνσιν τοῦ βάμβακος μετὰ τὸ δοξάρι, ἥτοι ραβδίον λεπτὸν ἐξικνούμενον ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ τόξου μέχρι τῆς χορδῆς, τὴν ὁποίαν οὕτω ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκτινάσῃ τὸν βάμβακα κατὰ τὴν ξάνσιν.

ἀντιβεργίζω ἀμάρτ. ἀντιβεργάω Στερελλ. (Γαρδικ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. βεργίζω.

Λυγίζω, κλίνω: Ἄσμ.

Ἀντιβεργάει ὁ κάλαμος, φιλεῖ τὸ κυπαρίσσι.

ἀντίβημα τό, ἀμάρτ. ἀδίβημα Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιβάω, δι' ὃ ἰδ. ἀντιβάλλω.

Ὡθησις, ἀπώθησις. Συνών. ἀντιβησέα, σπρωξέα, σπρώξιμο.

ἀντιβησά ἡ, ἀμάρτ. ἀδιβησά Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιβάω, δι' ὃ ἰδ. ἀντιβάλλω.

Ἀντίβημα, ὃ ἰδ.: Τοῦ ἔδωσε μὴ ἀδιβησά κ' ἔπεσε. Μὴ ἀδιβησά θέλει γὰρ νὰ πάῃ ἔς τὴν θέσιν του. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀντίβημα.

ἀντιβίγλα ἡ, ἀμάρτ. ἀδιβίγλα Κύθηρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βίγλα, παρ' ὃ καὶ βίγλα.

Σκοπιά: Αἰνιγμ.

Κάνει βίγλα | καὶ ἀδιβίγλα καὶ ἡ βίγλα σημαδούρι.

Συνών. βίγλα, μετερίζι.

***ἀντιβινεύω**, ἀνδιβινέγγουω Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *indivinare*.

Μαντεύω.

ἀντιβινιαριστικά ἐπίρρ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀντιβινιαριστικός < *ἀντιβινιάρω < Ἰταλ. *indivinare*.

Κατ' εἰκασίαν, κατὰ συμπερασμόν: Ἔβαλα εἴκοσι σιταρόσπυρα ἀντιβινιαριστικά (χωρὶς ζύγισμα).

ἀντιβλέπω ΓΒλαχογιάνν. Μεγάλ. χρόν. 92

Τὸ ἀρχ. ἀντιβλέπω.

Ἀποβλέπω, ῥίπτω τὰ βλέμματα πρὸς τινά, ὅστις πρότερον ἀπέβλεψε πρὸς με: Μᾶς ἀντίβλεψε σὰν νὰ μᾶς εἶδε καὶ ἄλλη μὴ φορὰ, χαιρετίσε...

ἀντιβογγῶ πολλαχ. ἀντιβογῶ Passow. Carm. popular. 43 ΣΖαμπέλ. Ἄσμ. δημοτ. 610.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ρ. βογγῶ.

Ἀντηγῶ, ἀντίλαλῶ, βοῦζω ἐνθ' ἀν.: Γοργὰ ποτάμια κατρακυλοῦν καὶ ἀντιβογοῦν ἔς τὴν ἀκοή του ΑΚαρκαβίτσ. Ζητιᾶν. 157 || Ἄσμ.

Βροντᾶν τὰ τόπια τῶν Τουρκῶν, ντουφέκια ἀντιβογοῦνε (εἰς τὸ τόπια τὸ τ προφέρεται ὡς τ) Ἦπ.

Ὁ Λιάκος ἐπειτάχτηκε, σὰν ἀγὼς πετεινίται,

σκοῦζει καὶ τρέμουν τὰ βουνὰ καὶ ἀντιβογοῦν οἱ κάμποι ΣΖαμπέλ. ἐνθ' ἀν.

Πολλὰ τουφέκια ἀντιβογοῦν, μιλιόνια καριοφίλια Passow ἐνθ' ἀν. — Ποιήμ.

Κε ἀπ' τὸν ἀντίλαλο τῶν λόγων διπλωμένο

ἀντιβογγάει τὸ φωνατὸ

ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 43

Ἡ χλαλὸν καὶ ὁ σκοτωμὸς ἀντιβογοῦσε ὡς τ' ἄστρα

ΓΣτρατήγ. Ἡρώα 59. Συνών. ἀντιβοῦζω, ἀντιβροντῶ 2.

ἀντιβοή ἡ, Εὐβ. (Κάρυστ.) Θράκ. Κύπρ. ἀδιβοή Θήρ. ἀντ'βουή Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀδ'βουή Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βοή.

Ἀντήχησις, ἀντίλαλος, βοή ἐνθ' ἀν.: Ἀκουσες τὴν ἀντιβοή; Εὐβ. (Κάρυστ.) Περονούσαμε ἀποκεῖ καὶ φωνάξαμε, μὴ ἀντιβοή ποῦ κάμνει ἐκεῖ μέσα! Θράκ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀντιβονές οἱ, καὶ ὡς τοπων. Κάρπ.

ἀντιβόθη ἡ, ἀμάρτ. ἀντιβόθεια Εὐβ. (Πλατανιστ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βόθηθια.

Ἡ ἀμοιβαία βοήθεια, ἡ ἐπὶ ἀνταποδόσει παρεχομένη ἀγροτικῇ ἐργασίᾳ: Ἐμεῖς ἔς τὸ σκάψιμο δὲ θὰ πάρωμε ἀργάτες, θὰ κάνουμε ἀντιβόθεια. Συνών. ἀλλήλοβοήθεια 1, ἀντικάματο, παρὰ καλῆά.

ἀντιβόθημα τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βόθηθμα.

Τὸ νὰ συνεπιλαμβάνεται τις, τὸ νὰ βοηθῇ τις τινὰ φέροντα βάρος, ἀνακούφισις ἀπὸ τοῦ βάρους: Κάμε ἔς τὴ μπάντα νὰ τῆς δώσω νὰ στάλα ἀντιβόθημα.

ἀντιβόθη τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀντιβόθη Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) ἀδιβόθη Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιβοηθῶ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 266 κέξ. Διὰ τὸν τύπ. ἀδιβόθηθιο πβ. βοηθῶ - βοχτάω κττ.

1) Ὑποστήριγμα Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κάμπος Λακων.): Βάλε ἀντιβόθη νὰ μὴν πέσῃ Ἀρκαδ. 2) Στύλος ὑποβαστάζων κλάδον δένδρου Κεφαλλ.

ἀντιβοηθῶ Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀντιβοηθῶ = ἀνταποδίδω βοήθειαν.

Βοηθῶ, ἀνακουφίζω τινὰ φέροντα βάρος παρέχω ἀντιβόθημα: Κάμε ἔς τὴ μπάντα νὰ τὸν ἀντιβοηθήσω, θέλει ἀντιβόθημα.

ἀντιβοῦζω, ἀδιβουῶ Κρήτ. ἀδιβουῶ Σῦρ. ἀντιβοῦζω πολλαχ. ἀδιβουῦζω Κύθηρ. ἀντιβουῖζω πολλαχ.

Ἐκτὸς μεταγν. ἀντιβουῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀντηγῶ ἐνθ' ἀν.: Ἀδιβουῖζει ἡ φωνὴ τῆς λαγαδιᾶς Κύθηρ. Μέσα ἔς τὸ λόγγο ἀντιβουῖζει τ' ἀστροπελέκι ΑΜαρτζώκ. Γούμενος 10. Ἔσυρε δύο τρεῖς σκληροὺς χλιμιντρισιμούς ὅπου ἀντιβόησε ὀλ' ἡ πεδιάδα ἸΠολυλ. Διηγ. 35. Γιὰ πολλὴ ὥρα ἀντιβούζει τὸ διάσελο ΘΚληρονόμ. ἐν Παναθην. 21 (1910/11) 74. || Ποιήμ.

Ἀποκρίνονται καὶ ἡ μάχη | εἶσι ἀρχίζει, ὅπου μακροῦ

ἀπὸ ράχι ἐκεῖ σὲ ράχι | ἀντιβούζει φοβερά

ΔΣολωμ. 9.

Κ' ἐκεῖ πὺν ἀντιβουῦσανε οἱ βράχοι, τὰ λαγκάδια,

ρίχνει τὴν πρώτη τουφεκὰ κ' ἔπειτα δευτερώνει

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2, 64. Συνών. ἀντηγῶ 1, ἀντιβογγῶ, ἀντιβροντῶ 2.

***ἀντιβολή** ἡ, ἀτιθιολή Νίσυρ. ἀθ-θιβολή Κῶς ἀθ-θιολή Κῶς.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. βολή.

Ὁ ἄσπαρτος καταλειπόμενος ἀγρός (εἴτε χάριν βοσκῆς εἴτε πρὸς ἀγρανάπαυσιν) ἐνθ' ἀν.: Τὸ χωράφι μου θὰ τ' ἀφήσω ἐφέτος ἀτιθιολή Νίσυρ. Ἡ ἀθ-θιβολή μου φέτος εἶναι λίγη Κῶς Τὸ χωράφι μου εἶναι ἀθ-θιολή αὐτόθ.

